

Les amistats de la casa Al-Saïüd

Els negocis de la família Bush amb la nissaga Bin Laden i l'amistat amb un dels prínceps més influents de l'Aràbia Saudita planen sobre el president dels Estats Units. Unes amistats perilloses, compromeses, que costen de justificar quan resulta que el membre més destacat de la nissaga Bin Laden, Ossama, s'ha convertit en el major enemic del Estats Units, ja abans dels atemptats de Washington i Nova York de setembre de 2001. En el cas del príncep Bandar, ambaixador saudita a Washington, també costa d'entendre, sobretot, perquè la monarquia absoluta petrolera ha estat un focus de propagació de l'islamisme radical.

El príncep Bandar bin Sultan i la seva esposa Haifa són convidats freqüentment al ranxo de la família Bush a Texas, i es consideren amics de la família que ha donat dos presidents als Estats Units. Van més al ranxo texà que no pas José María Aznar, qui també es presenta com a amic, però en aquest cas del George Bush fill, l'actual president. Hi ha una relació tan estreta que Haifa va declarar, ara fa un any, a *The New Yorker*: "Els Bush són com el meu pare i la meva mare. Si tinc un problema, puc confiar en ells." Els Bush de qui parla l'esposa de l'ambaixador són George, que va ser vicepresident amb Ronald Reagan durant vuit anys i després president durant uns altres quatre, i la seva dona, Barbara. Una amistat que ha superat moments difícils, com quan Haifa va ser investigada fa un any per haver lliurat 4 milions de dòlars a grups islamistes radicals dels Estats Units.

El periodista Bob Woodward, conegut pel cas Watergate, que va provocar la

dimissió de Richard Nixon, va revelar que les relacions eren tan intenses que el príncep Bandar coneixia els plans d'invasió de l'Iraq abans que en fos informat el Congrés. Segons Woodward, els plans de la invasió li van ser explicats en una reunió que va mantenir amb Bush a la Casa Blanca, a principi de gener del 2003. Les afirmacions de Woodward van ser corroborades pel mateix ambaixador en una entrevista feta abans de les eleccions presidencials de novembre.

Craig Hunter, en el llibre *House of Bush, house of Saud*, descriu les intenses relacions dels Bush amb la família Al-Saïüd, que du amb mà de ferro la monarquia, i Salem bin Laden, el germà gran d'Ossama, que dirigia els negocis del consorci.

Salem era un dels 54 fills de Mohammed bin Laden, un astut camperol nascut a la província de Hadhramaut, en el Iemen sota control britànic, que va fer fortuna a l'Aràbia Saudita. Per aixecar l'imperi, present a diversos països àrabs i occidentals, Mohammed bin Laden va valer-se de l'amistat amb la família del rei Faisal, que li va encarregar construccions de les obres públiques més importants. Un bon pescic per a l'empresa, que es beneficiava de la febre constructora d'un país al qual la naturalesa va donar les reserves de petroli més grans del món. Quan va morir en accident de trànsit, a final dels anys seixanta, Mohammed deixava 54 fills, 22 dones i uns béns que superaven els 5.000 milions de dòlars. Salem va continuar els negocis, ajudat pels germans i pels encàrrecs de la família saudita. En va acabar els estudis d'Enginyeria a la Universitat de Jeddah, també s'incorporà a l'empresa Os-

La casa dels Al-Saïüd i la nissaga Bin Laden han tingut des de fa anys una estreta relació amb la família Bush, i ha superat diversos entrebancs vinculats al terrorisme internacional i a l'islamisme radical.

El 20 de setembre del 2001, pocs dies després dels atacs contra les Torres Bessones, George W. Bush va rebre el ministre saudita d'Afers Estrangers, Saud al-Faisal. La relació entre les famílies Bush i Saud, però, va més enllà de la diplomàcia i fins i tot de l'amistat.

sama, el germà llargarut, callat, que renegava del seu passat de "fill de papà" a Europa i que dedicava bona part del temps als estudis islàmics.

Les relacions entre els Bush i Salem bin Laden van començar l'any 1977, quan l'empresari saudita va invertir en la companyia Arbusto Energy, fundada per Bush pare i amb seu a Kansas. Segons el diari *The Wall Street Journal*, el contacte es va realitzar mitjançant James R. Bath, un amic comú. "Igual que el seu pare, que va fer fortuna al petroli amb el diners dels altres, George Bush va fundar Arbusto amb inversions d'altres, en especial de James Bath", va escriure James Howard Hatfield en un dels llibres més corrosius sobre el president, *Fortunate son: George W. Bush and the making of an american president*. Hatfield va morir el 2001 d'una sobredosi, als 41 anys. La policia es va negar a investigar-ne la mort.

Arbusto es va transformar en Bush Exploration quan George Bush va esdevenir vicepresident de Ronald Reagan. Mal gestionada, amb problemes financers malgrat les inversions de part de la família Bush, l'empresa va unir-se a Spec-

trum 7 Energy, en un intent de salvar-la. Spectrum 7 era propietat de William DeWitt i Mercer Reynolds, dos empresaris que havien fet campanya per a Reagan i Bush a les eleccions.

Com que l'empresa no aixecava el cap, el 1986 va fusionar-se amb Harken Energy. Quatre anys després, Harken va aconseguir un contracte per fer prospeccions de petroli en alta mar a Bahrein. Per aconseguir-ho, van ser crucials els vincles de Bush pare amb la monarquia saudita, que va influir en l'emir de Bahrein per a la concessió. Un contracte que va xocar als tècnics, perquè Harken no tenia ni l'experiència ni la tecnologia necessàries per explotar petroli en alta mar.

De Bahrein, l'empresa Harken se'n va anar de buit: dels pous no va rajar mai petroli ni va sortir gas. Com recorda Arthur F. Ide, al llibre *George W. Bush: portrait of a compassionate conservative*, Bush va deixar l'empresa abans que s'esfondrés. El juny del 1990, va vendre les accions de Harken a quatre dòlars cadascuna. Una setmana després, Harken donava a conèixer les seves pèrdues, que superaven els 20 milions de dòlars. Quan les ac-

cions van caure a un dòlar, molts inversors van maleir Bush.

Tampoc no van acabar gaire bé les inversions conjuntes al Banc de Crèdit Comerç Internacional (BCCI), que va fer fallida el 1991 i deixà unes pèrdues de 10.000 milions de dòlars. Jonathan Beaty i S.C. Gwynne, al llibre *Outlaw Bank: a wild ride into the secret heart of the BCCI*, asseguren que els Bush i Bin Laden van posar diners en el banc que va provocar un dels escàndols més sonats de les finances internacionals.

Salem no va veure la fallida del BCCI ni la crisi de Harken perquè va morir el 1988, en un accident aeri a San Antonio. Amb la mort, es trencava una sòlida relació empresarial entre una de les famílies tradicionals de Texas, que ha donat dos presidents dels EUA, i una altra, saudita, multimilionària també, que ha donat el "terrorista més buscat". Un terrorista, Ossama bin Laden, que va ser durant un grapat d'anys un dels peons de l'estratègia dels Estats Units a l'Afganistan. Però això ja és una altra història.

Antoni Castel